

δι' ἄλλου τρόπου ἢ δι' ἀπλῆς ἀπαλλαγῆς πρᾶξεως. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἐντὺς ὀλίγου ὁ πατήρ μου θ' ἀνακαλύψῃ τὸν ἀληθῆ φονέα τοῦ κόμητος, καὶ τότε ὄχι πλέον ὁ Μαξιμος Μαριών, ἀλλὰ ὁ Μαξιμος Περνελέν θὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιόν σας.

— Καὶ νομίζεις ὅτι δὲν εἶμαι ὑπερήφανος ὅτι θὰ γείνω σύζυγός σου; διέκοψε μειδιδῶσα ἡ Ἀλίκη. Τί μ' ἐνδιαφέρει διὰ τὴν γνώμην, τοῦ κόσμου εἰς τὸν ὁποῖον δὲν θὰ εὐαρεστοῦμαι νὰ συχνάζω; Πρέπει λοιπόν, διὰ νὰ γείνω σύζυγός σου, νὰ περιμείνω ἀπόφασιν καταστρέφουσιν πᾶν ἔχνος ἀμφιβολίας; Ἀλλὰ τότε θὰ ἐδεικνύουν ἔλλειψιν ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν τιμιότητά σου καὶ θὰ ἤμην ἐνοχος, διότι δὲν σ' ἐπίστευσα!...

— ὦ! σ' εὐχαριστῶ, προσφιλὴς Ἀλίκη, συναίνεσον εἰς τὴν χάριν τὴν ὁποίαν σοῦ ζητῶ.

— Ἀπὸ αὖριον θ' ἀνοιχθῶσιν ἐκ νέου αἱ αἰθούσαι τοῦ μεγάρου, εἶπεν ὁ κύριος δὲ Λομπρέ, καὶ θέλω ἵνα ὁ μέλλων μου γαμβρὸς ἀναλάβῃ τὴν θέσιν τοῦ μεταξύ μας. Τώρα, ἄς μεταβῶμεν νὰ δειπνήσωμεν.

Καὶ ἅπαντες, προπορευομένου τοῦ γηραιοῦ κόμητος, μετέβησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἐστιατορίου, ἐνθα δεῖπνον ἐκλεκτὸν ἀνέμενον αὐτούς.

Τὴν ἐπαύριον, ὁ κύριος Περνελέν μετέβη λίαν ἐνωρίς εἰς τὸ γραφεῖόν του. Ἡ πρώτη του φροντίς ἦτο νὰ λάβῃ τὴν δικογραφίαν τοῦ Φερουζόλ, τὴν ὁποίαν ἐμελλεν ἐκ νέου νὰ μελετήσῃ. Προτοῦ δὲ ἀρχίσῃ τὰς νέας ἀνακρίσεις, ἐσκέφθη νὰ μεταχειρισθῇ εἰς ταύτας, τ' αὐτὰ πρόσωπα, ἅτινα τὸν ἐβοήθησαν κατὰ πρῶτον. Δὲν ἦτο δὲ εὐκολός ἡ ἐκ νέου μελέτη τῆς δικογραφίας ταύτης, διότι ἔδει ν' ἀναζητήσωσι τὰς ἐλαχίστας ἐνδείξεις, αἵτινες ἠδύναντο νὰ παρουσιάσωσιν ἔχνος τι, καὶ τίς οἶδεν ἐὰν καὶ πάλιν τὸ ἀνακαλυπτόμενον τοῦτο ἔχνος δὲν θὰ ἦτο ψευδές;

Ἐνεκα τούτου, ὁ κύριος Περνελέν ἠθέλησε νὰ λάβῃ ὡς συνεπικούρους πάντας, ὅσοι ἠδύναντο νὰ τῷ φανῶσι χρήσιμοι καὶ αἵτινες θὰ παρῆχον τὰς καλλιτέρας ἐγγυήσεις ἐναντίον πάσης ἀτυχίας. Εἶχεν ἤδη ἐκλέξει τὸν ἱατρὸν Δουσατέλ καὶ ἐθασίζετο πολὺ ἐπὶ τῆς συνδρομῆς, ἣν θὰ τῷ παρῆχεν οὗτος. Ἀλλ' ἤρκει ἄρα γέ μόνος ὁ ἱατρός; Ὁ ἀνακριτὴς οὐδὲ κἄν τὸ ἐσκέφθη.

Ἐπαναγινώσκων τὰ ἔγγραφα καὶ τὰς διαφόρους ἀναφοράς, ἐσκέφθη ὁρθῶς, ὅτι ἐκεῖνοι, οἵτινες διὰ τῆς δικαστικῆς νοημοσύνης των συνήργησαν εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Μαξιμου, ἀναμφισβητήτως νῦν θὰ ἦσαν ἰσχυροὶ ἐπικουροὶ ἐν ταῖς νέαις ἀνακρίσεσι καὶ ἐρευναῖς. Ἰδίως ὁ κύριος Περνελέν, ἀναγινώσκων τὰς ἀναφοράς τοῦ ἀστυνομικοῦ πράκτορος Μπουδάρ, ἐξεπλήττετο ἐκ τῆς εὐκρινείας τῶν ἰδεῶν καὶ τῆς ἀξίας τῶν διαγεγραμμένων παρατηρήσεων αὐτοῦ. Προδῆλως, ὁ ἀξιόλογος ὑ-

πάλληλος, εἶχεν ἀκολουθήσει ἔχνη ψευδῆ, ἀλλὰ τόσον θαυμασίως παρασκευασθέντα, ὥστε πᾶς ἄλλος εἰς τὴν θέσιν τοῦ θὰ ἠπατάτο. Εὐθὺς δ' ἐξ ἀρχῆς καὶ κατὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ πτώματος τοῦ δὲ Φερουζόλ καὶ εἰς τὰς καταθέσεις του, σχετικῶς πρὸς τὰ ἐνδύματα τοῦ κόμητος, εἶχε δεῖξει νοημοσύνην οὐ τὴν τυχοῦσαν.

Εἶτα, ἀναγινώσκων τὰ διάφορα πρακτικά, τὰς ἱατροδικαστικὰς ἐκθέσεις τοῦ ἱατροῦ Δουσατέλ, τὰ ἔγγραφα, σχετικῶς πρὸς τὴν σύλληψιν τοῦ Μαξιμου καὶ πρὸς τὰς ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ γενομένας ἐρευνας, ὁ δικαστὴς εὐρίσκει ἐνώπιον χάους, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ οὐδεμία ὑπῆρχε διέξοδος. Ἰδίως ἡ ὑπόθεσις περιεπλέκετο εἰς ἐν σημεῖον: εἰς τὴν ἐν τῷ οἰκήματι τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνακαλύψιν τοῦ φιαλιδίου, πειστηρίου ἄρκας σπουδαιότητος.

— Βεβαίως, δὲν δύναμαι νὰ ἐργασθῶ μόνος, ἐπιθύρῃσεν ὁ δικαστὴς ἐγερθεὶς, ἀφοῦ πρότερον ἀποτόμως ἐπανέκλεισε τὴν δικογραφίαν.

Ἀφοῦ περιεδιάβασεν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἐντὺς τοῦ δωματίου, ἀναλογιζόμενος τὸ παράδοξον τῆς θέσεως, ἔστη αἶφνης, ὡς εἰ ἀνεῦρε τέλος τὴν λύσιν, τὴν ὁποίαν ἐπεζητεῖ. Εἶτα, ἐπανελθὼν πρὸ τοῦ γραφείου του, ἐκάθισε καὶ ἔγραψέ τι, ὅπερ συμπύζας ἐνεχείρισεν εἰς τὸν κλητῆρα τῆς ἀνακρίσεως.

Ὁ κύριος Περνελέν προσεκάλει τὸν κύριον Λεβέλ καὶ τὸν ἐπιθεωρητὴν Μπουδάρ νὰ ἔλθωσιν ἀμέσως εἰς τὸ γραφεῖόν του. Ἀναμένων δὲ αὐτούς, ὁ ἀνακριτὴς ἐπελήφθη ἐκ νέου τῆς μελέτης τῆς δικογραφίας, διακόπτων ἐνίοτε αὐτὴν ὅπως σκεφθῇ. Ἀναμνησκόμενος τῶν ἀποκαλύψεων τῆς κυρίας Μαριών καὶ τῶν διηγήσεων τῆς Ἀλίκης, ὁ δικαστὴς ἐσκέπετο ἐὰν δὲν εἶχε ν' ἀγωνισθῇ ἐναντίον ἐγκληματικῆς συμμορίας ἀτόμων ἀδιαρρήκτως πρὸς ἄλληλα συνδεδεμένων.

[Ἐπεται συνέχεια].

Π. Σ.

Η ΜΑΓΙΚΗ ΡΟΙΑ

Φανταστικὸν διήγημα.

Ἐπὶ τῶν πεδιάδων τῆς Κορώνης, ἐκεῖ, ὅθεν δύνασαι νὰ ἴδῃς τὴν θάλασσαν, ὅπως βλέπωσιν αὐτὴν αἱ χελιδόνες, τὴν Πυργόεσσαν Σκύλλαν καὶ τὸ χάριεν τῆς Χαρύβδews ἀκρωτήριον, ὑπάρχει ροιά, ἣν καλοῦσι, μαγικὴν Ροιάν.

Ἡ ἰσχυρὰ τῆς Σκύλλης κορασίς βλέπουσα αὐτὴν, καταβιβάζει τὴν χεῖρα, τὴν στηρίζουσιν τὴν κεφαλὴν της καὶ ποιεῖ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ. Ἐὰν ὁ ὁρμητικὸς Ἀπηλιώτης φέρῃ ἐν φύλλον τοῦ δένδρου τούτου ἐπὶ τοῦ κυανόχρους πύλου τοῦ ἀγρότου, οὗτος ὠχρεῖ, καὶ ἐπικαλούμενος τὸν Ἅγιον Παῦλον, ὡς εἰ ἐγένετο λεία ὄφως, περιμένει μέχρις οὐ ὁ ἄνεμος ἐκδιώξῃ ἐκεῖθεν τὸν βραχὺν μίσχον.

Οὐδεὶς ἔχει τὸ θάρρος νὰ πλησιάσῃ τὴν ροιάν ταύτην· οὐδεὶς τολμᾷ νὰ τὴν κλαδεύσῃ, οὐδ' ἀποσπᾷ τις τὰς ἀκάνθας

αὐτῆς. Καὶ ὅμως δὲν ξηραίνεται κατὰ τὸν Ἰούνιον οἱ κλάδοι αὐτῆς ἔχουσιν ἀνθῆ ἐν μείζονι ἀφθονίᾳ πρὸς τὰ ἄλλα δένδρα, τὸν Ὀκτωβρίον δὲ οὗτοι γέμουςι καρπῶν μεγαλειτέρων παρὰ τὰ πορτοκάλια. Καὶ τοὺς καρποὺς τούτους οὐδεὶς τοὺς τρώγει· μόνον ταξιειδιώτης, ὑπὸ δίψης φλεγόμενος, ἐγεύθη αὐτῶν· ἀλλὰ τὸ φυλλίον, ὅπερ δὲν ἀποσπάται ὁλόκληρον τῶν ροιῶν τούτων, ἐπύκρνε τὴν γλυκεῖαν σάρκα, καὶ τοῦ ταξιειδιώτου ἐκείνου ἐδηλητηριάσθη τὸ στόμα· ὁ δὲ φλοιὸς ἐκηλίδωσε τὰς χεῖρας, ἐνῶ μάνην ἐκείνος πλύνει αὐτὰς καὶ τὸ στόμα εἰς τὰ ὕδατα τοῦ ἐκεῖ που ρέοντος Γρικόλδου, διαυγοῦς ὡς ἡ ἡμέρα.

Ζωηρὰ ποτε ἀγρότις, κατέθετο τὴν δέσμην τῶν ξύλων καὶ ἐζήτησεν ἀνακούφισιν ὑπὸ τὴν σκιὰν ἐκείνην, ὅτε εἶδε μακρὰν-μακράν, πρὸς τὸ Μιλάσσον, δύο πτώματα ἀπαισίως ἐπιπλέοντα τῶν ὑδάτων, τοὺς ὑαλίνους αὐτῶν ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τῆς ροιᾶς ἐκείνης προσηλωμένους ἔχοντα, τὴν δὲ χεῖρα ὑψοῦντα, ὡς εἰ ὠρκίζοντο, τὸ μὲν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἄλλου, καὶ ἤκουσεν εἶτα δύο φωνάς, ὥσπερ μίαν, νὰ λέγωσιν:

— Ἐναγκαλισθῶμεν, σφιγχθῶμεν, θερμανθῶμεν, ἀποθάνωμεν ὁ εἰς εἰς τοὺς βραχίονας τοῦ ἄλλου, καὶ ὅταν οἱ ἄγγελοι ἠχῇσωσι τὰς ὀξείας αὐτῶν σάλπιγγας, μὴ ἀκούσωμεν αὐτούς, ἐπειδὴ καὶ εἰς τὸν Παράδεισον δυνατόν νὰ μᾶς φθονήσωσιν.

Περίφοβος ἡ ζωηρὰ ἀγρότις διητυνῆθη βήματι ταχεῖ πρὸς τὴν Bagnara, ὁπόθεν οὐδὲν εἶδε πρὸς τὸ μέρος τῆς ροιᾶς εἰ μὴ πλοιάρια εἰσερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα τοῦ λιμένος.

Πάντες φεύγουσι τὴν ροιάν ἐκείνην· καὶ ὁ βλέπων αὐτὴν ποιεῖ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ· ψιθυρίζων λέξεις τινάς. Ἡμέραν ὅμως τινά, ἔπαυσε νὰ ἐνοσπεῖρῃ τὸν φόβον· ἐκαλλιεργήθη, ἐκλαδεύθη, ἐκαθάρσθη ἀπὸ τὰς ἀκάνθας, καὶ αἱ καρποὶ αὐτῆς ἐγένον γευστικοί, δύο δὲ ψυχαὶ λατρευόμεναι ἡγάπησαν αὐτὴν ὡς μάρτυρα προσφίλους ὄρκου.

• •

Ἡ Μαρία ἠγάπα τὴν ροιάν ἐκείνην. Ἐσπέραν τινά, πληροῦσα τὸ κἀνίστρον αὐτῆς ἐκ τῶν καρπῶν ἐκείνων, εἶδε διερχόμενον ξένον ὠχρὸν καὶ ξανθόν. Ἐσταμάτησε τὸν ἵππον καὶ τῇ εἶπε:

— Δός μοι μίαν ροιάν, ὠραία κορασίς.

— Λάβετε, κύριε, καὶ ἐὰν θέλητε, σᾶς δίδω καὶ ἄλλην.

— Μία μοι ἀρκεῖ. Καὶ εἰς σέ ἀρκεῖ ἐν καρλίνον.

— Παρὰ πολὺ ἐν καρλίνον· δὲν ἀξίζει οὐδὲ τὸ τέταρτον. Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν πωλῶ τὰς ροιάς μου· καί, ἂν εἶχον τσαούτην τιμὴν, δι' ἐκείνην τὴν ὁποίαν σᾶς ἔδωκα, δὲν δέχομαι πληρωμὴν.

— Εὐχαριστῶ. Εἶσαι καλὴ, ὅπως εἶσαι ὠραία. Ὁ Θεὸς νὰ σέ καταστήσῃ εὐτυχῇ, ὅσον εἶσαι προσφιλὴς καὶ οὐδὲν ἔχεις νὰ ἐπιθυμήσῃς. Ἐὰν εἶχες ἐν μαχαίριον νὰ μοι κόψῃς τὴν ροιάν;

Ἡ Μαρία ἔσυρεν ἐκ τοῦ θυλακίου τῆς μαχαίριδιν· ἠκούσθη τρίς ὁ θόρυβος τῆς θραύσεως, καὶ οὐδεὶς ἕτερος θόρυβος ἠκούετο ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐκείνῃ πεδιάδι· ἔκοψε τὴν ροιὰν σταυροειδῶς καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐθεώρησε τὸν ἱππότην.

Αἱ ἀκτίνες τῆς σελήνης, αἱ ἐκατονταπλασιαζούσαι τὴν ὠραιότητα, ἐφώτιζον αὐτόν. Ἐθεώρησε τότε τὴν ὠραίαν Μαρίαν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ φωτὸς φωτιζομένην, καὶ ἐφάνετο ὅτι καὶ αὐτὴ ἀτενίζων δύο μαύρους ὀφθαλμούς γαληνιαίους, εὐγλωττοὺς ὑπὸ μελαίνας καὶ πυκνὰς ὀφρὺς, παρατηρῶν ἐνταυτῷ καὶ τὰς ροδοχρούς καὶ ζωηρὰς παρειάς, τοὺς μαύρους πλοκάμους, τὸν λευκὸν τράχηλον καὶ τὸ πᾶλλον στήθος· θελκτικὰ κάλλη ψυχῆς εὐτυχούς!

— Μίαν ὄλην ροιὰν δὲν δύναμαι ἐγὼ νὰ τὴν φάγω· φάγε καὶ σὺ ἐξ αὐτῆς· ἡμίσεια δι' ἑκάστον.

Ἦτο γλυκεῖα ἡ γεῦσις τῆς· γλυκυτέρα ἡ ψυχὴ τοῦ ἱππότου· γλυκυτάτη ἡ ψυχὴ τῆς ἀθώας κορασίδος.

— Τί εἶνε τὰ τρία φῶτα ἐκεῖ ἐπάνω, ἄγγελε.

— Τὸ ἓν εἶνε τῆς οἰκίας μου, τὸ ἄλλο τῶν ποιμένων καὶ τὸ τρίτον τῆς ἐκκλησίας.

— Εἰσερχομένη ἐκεῖ, μὴ λησμονεῖς τὰ ἁμαρτήματά μου.

— Θὰ παρακαλῶ δι' ὑμᾶς.

— Ὁρκίσθητι τοῦτο ψυχῇ ἀγνῇ!

— Ναί, τὸ ὀρκίζομαι... Καὶ καλὸν ταξίδιον.

— Χαῖρε!

Ἐν φυλλίον τοῦ κιτρίνου κελύφους ἐδηλητηρίασε τὸ στόμα τοῦ ἱππότου ὅτε εἶπε τὴν λέξιν χαῖρε! Ἡ δὲ Μαρία ἠσθάνθη εἰς τὸν οὐρανίσκον τὸ πικρὸν κέλυφος ὅτε ἤκουσε τὴν λέξιν ταύτην.

— Καὶ δὲν μοι εἶπεν ἡ μαμμὰ ὅτι ἕκαστος ἡμῶν ἔχει τὸν φύλακα ἄγγελόν του. Λοιπὸν οὗτος εἶνε ὁ ἄγγελός μου. Αἱ λέξεις καὶ τὸ βλέμμα του δὲν εἶνε ὡς ἐκεῖνα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Πότε θὰ ἐπανιδῶ τὸν ἄγγελον τοῦτον;... Ὡ! ἂν ἠδυνάμην νὰ εὐρίσκομαι παρὰ τὸ πλευρόν του, νὰ ζῶ τὴν ζωὴν του, νὰ ἦμαι ἰδική του διὰ παντός, νὰ ἀναπνέω εἰς τὰς ἀγκάλας του, νὰ κατακλιθῶ μετ' αὐτοῦ ἐνηγκαλισμένη εἰς τὸν τάφον! Πῶς θὰ ἦμην εὐτυχὴς ἐν τῇ ζωῇ, πόσον εὐτυχὴς καὶ ἐν αὐτῷ τῷ θανάτῳ!..

Πάντοτε ὁσάκις ἡ σελήνη ἠκτινοβόλει ἐπὶ τῶν σιωπηλῶν τῆς Κορώνης πεδιάδων, ἐφάνετο ὑπὸ τὴν ροιὰν ἐκείνην ἡ ὠραία Μαρία. Καὶ ἐπέστρεφεν ἑκάστην ἐσπέραν οἶκαδε μετὰ τὸ στόμα πικρόν, ὡς εἰ εἶχε φάγη φλοιούς ροιᾶς· καὶ διερχομένη πρὸ τοῦ φωτὸς τῆς ἐκκλησίας, ἔνθα εἶχεν ἑλπίσει νὰ καταστῇ σύζυγος τοῦ ὥχρου καὶ ξανθοῦ ἱππότου, ἡ Μαρία ἐστέναξε. Καὶ ἐνθυμεῖτο:

— Τί εἶνε τὰ τρία φῶτα ἐκεῖ ἐπάνω, ἄγγελε;

Παρήρχοντο ἡμέραι, μῆνες· τὸ πρόσω-

πον τῆς Μαρίας κατ' ἑκάστην καθίστατο ὠρρότερον καὶ ἀσθενέστερον ἐπιτάφιον· καὶ ἡ ἐσθὴς ἦτο ἤδη πλατεῖα εἰς τὸ στήθος, γαλήνιός τῆς δὲ ἀνία ἐπλανᾶτο ἐπὶ τοῦ μετώπου.

— Μαμμὰ, δός μοι τὴν λευκὴν ἐσθῆτα· ἄκουσον πῶς ἠχοῦσιν οἱ κῶδωνες· θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὴν λιτανείαν.

— Ἐχεις πυρεττόν; θὰ σοὶ κάμῃ κακὸν ἡ λιτανεία.

— Ὑπάγωμεν, μαμμὰ· ἡ Παναγία θὰ μὲ θεραπεύσῃ.

— Ἀμὴν! Ἄλλ' ἡ λευκὴ ἐσθὴς ἔχει κηλίδας ροιᾶς!

— Δός μοι αὐτήν· θὰ ἐνθυμηθῇ τίνα ἔχει νὰ μοι στεῖλῃ ὅταν ἴδῃ αὐτήν ἡ Παναγία.

Παρήλθον ἡμέραι, μῆνες καὶ ἐπὶ τέλους ὁ ἱππότης ἐπέστρεφεν ἐσπέραν τινὰ ἐπὶ τῶν πεδιάδων τῆς Κορώνης, ὑπὸ τὴν ροιὰν ἐκείνην.

— Εἶνε περισσότερα τῶν τριῶν τὰ φῶτα ἐκεῖνα τὴν ἐσπέραν ταύτην!

Καὶ ἐκέντησε τὸν ἵππον του.

Τὰ δύο φῶτα εἰσῆλθον εἰς τὴν ἐκκλησίαν· εἰσῆλθον μετὰ τὸ φέρετρον, ὅπερ συνώδευον. Καὶ ἡ Μαρία ἦτο ἐκεῖ λευκὴ, ψυχρὰ· ἐκτάδην ἔκειτο νεκρά, περιβεβλημένη τὴν λευκὴν, τὴν ὑπὸ κηλίδων ροιᾶς κηλιδωμένην ἐσθῆτα.

Ὁ ἱππότης ἤκουσε τοὺς ἐνορίτας ἐπαυλαμβάνοντας ὁ εἰς τῷ ἄλλῳ:

— Ἐπὶ τῶν πεδιάδων τῆς Κορώνης ὑπάρχει ροιὰ τις ἐντὸς τῆς ὁποίας κατοικεῖ εἰς μάγος, ὅστις κάμνει τὰς κηλίδας αἰωνίας, αἰωνίαν τὴν πικρίαν, καὶ δηλητηριώδη τὴν γλυκύτητα τῶν κόκκων ἐκείνων.

Καὶ ὅταν εἶδον αὐτὸν παρατηροῦντα μετὰ ἐκπνέοντας ὀφθαλμούς τῆς Μαρίας τὸ φέρετρον, οἱ χωρικοὶ πεφοβισμένοι ἀπῆλθον μακρὰν, λέγοντες:

— Παρατηρήσατε αὐτὸν ἐκεῖ, εἶνε ὁ μάγος· δὲν βλέπετε ὅτι τὰ χεῖλη αὐτοῦ ἔχουσι κηλίδας ροιᾶς;

Ἀπὸ τοῦ στόματός του, ἤδη παρὰ ποτε πικροῦ, ἐξῆλθον αἱ λέξεις αὗται:

— Καλὴν ἀντάμωσιν, σοὶ εἶπον, καὶ ἐγὼ μόνον σὲ βλέπω ἤδη. Ἐὰν τὸ ν' ἀποθάνῃ τις εἶνε «ἀντάμωσις», ἔστω εὐλογημένος ὁ θάνατος. Ἀποθνήσκοντες καὶ ἐμοῦ, θὰ δυνηθῶσι τὰ φάσματα ἡμῶν νὰ ἐναγκαλισθῶσι, νὰ σφιγθῶσι· καὶ ὅταν οἱ ἄγγελοι ἠχῇσιν τὰς ὀξείας αὐτῶν σάλπιγγας, μὴ τοὺς ἀκούωμεν, ἐπειδὴ καὶ εἰς τὸν Παράδεισον ἠδύναντο νὰ μᾶς χωρίσωσι.

Καὶ ἐκέντησε τὸν ἵππον του λέγων:

— Ἀκολουθεῖ με, σκιά, καὶ μὴ με ἀφήσῃς ποτὲ πλέον.

Εἶτα, φθάσας εἰς τὴν θάλασσαν, ἔπενεν ἐντὸς αὐτῆς.

Ὅχι μόνον ἐπὶ τῶν πεδιάδων τῆς Κορώνης ὑπάρχει ἡ ροιὰ ἐκείνη, ἀλλὰ παντοῦ ἔνθα καρδία πάλλει. Καὶ ὀνομάζε-ται: Ἐρως.

[Μετάφρασις].

Graz.

Τὰ κατωτέρω νεώτατα μυθιστορήματα ἀποστέλλονται ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ, ἐλευθέρως ταχυδρομικῶν τελῶν ὑπὸ τὰς κατωτέρω τιμὰς. — Ἐπίσης ἀποστέλλεται ἀσφαλῶς ὅποιονδήποτε βιβλίον, ἀρκεῖ ἡ αἴτησις νὰ συνοδεύηται μετὰ τὸ ἀντίτιμον τοῦ παραγγελλομένου βιβλίου.

Αἱ Συνοικίαι τοῦ Λονδίνου δρ. 2.50 — Τὰ Μυστήρια τῶν Χαρμελίων, κατὰ μετάφρασιν Κλεάνθους Τριανταφύλλου, δρ. 1.70 — Ἡ Ἑλμὰ, ἡτοι σκηναὶ ἐν Ἀνατολῇ, (τόμοι 2) δρ. 2.20 — Τὰ τέκνα τοῦ Γράν, ὑπὸ Ἰουλίου Βέρν, μετ' 23 εἰκόνων δρ. 5.50 — Ἡ Τιμωρία Βυλκεντίνης Σαβράν δρ. 2.50 — Εἰς Χερσὼν ἐντὸς τῶν Πολικῶν Πάγων, ὑπὸ Ἰουλίου Βέρν, δρ. 1.10 — Ἡ Γρύλλος τοῦ Μύλου, ὑπὸ Πονσὼν δὲ Ταρτίλ, δρ. 2.20 — Ἡ Ἀμαζία Ἀρ' ἡμὸς 13, ὑπὸ Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν, δρ. 4.10 — Ἐξ μολογήσεως ἐνὸς Τέκνου τοῦ Αἰῶνος δρ. 2.20 — Ἐπιστολαὶ μιᾶς Μηδενιστρίας δρ. 1.10 — Ἡ Νέα Ἑλληνίς, ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ Αὐτοκράτορος Νέρωνος, δρ. 1.10 — Ἀφρικὴ, ἡ πέντε ἐν ἀεροστάτῳ ἐξδομάδες, ὑπὸ Ἰουλίου Βέρν, μετ' εἰκόνων δρ. 3.20 — Ἡ Κλεάνθη, διήγημα Γ. Π. Ὑπερίδου δρ. 1.10 — Ἡ Μοσχομάχα τῶν Παρισίων, ὑπὸ Πῶλ δὲ Κῶκ δρ. 2.20 — Ἡ Κόμισσα Παυλίνα δρ. 6.50 — Ἱστορία δύο Μελλονύμφων, ὑπὸ Ἀλεξ. Μανζόνι (τόμοι 3) δρ. 5.50 — Ἀπόκρυφα Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὸ Χριστοφύρου Σαμαρτζίδου (ἐκδόσις Β') δρ. 4.20 — Ὁ Καμπούρης τῶν Παρισίων, ὑπὸ Πῶλ δὲ Κῶκ δρ. 1.70 — Ἡ Ἀρτοπώλις, ὑπὸ Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν (τόμοι 2) δρ. 5.50 — Τὸ Ἀκρον τοῦ Ὠτῆς, ὑπὸ Α. δὲ Κοντρεκούρ (τόμοι 3) δρ. 5.50 — Τὰ ἔγνη ἐνὸς Κακουργήματος δρ. 2.70 — Κλεοπάτρα δρ. 2.70 — Ἡ Σόνια δρ. 2.20 — Τὰ Μυστήρια τοῦ Κόσμου, μετ' εἰκόνων δρ. 1.70 — Ὁ Ἰωάννης ἄνευ ἐπιθέτου (τόμοι 2) δρ. 4.30 — Ἡ Μάμμη (τόμοι 3) δρ. 6.60 — Τὸ Παιδί τοῦ Προσπεύου, ὑπὸ Αἰμυλίου Ρισβούργ (τόμοι 2) δρ. 5.20 — Ἡ Μικ. οὐλὰ, ὑπὸ Αἰμυλίου Ρισβούργ (τόμοι 3) δρ. 6.50 — Περιοδεία ἐν Περσίᾳ, μετ' εἰκόνων δρ. 3.30 — Ὁ Περιπλανώμενος Ἰουδαῖος, μετάφρασις Ν. Δραγούμη δρ. 7.50 — Ὁ Μαῦρος Πειρατής, μετὰ πολλῶν εἰκόνων δρ. 4.50 — Ἡ Ἀθηταρχὸς Γυνὴ δρ. 4.50 — Ἡ Κόρη μετ' 3 μεσοφύσταν, ὑπὸ Πῶλ δὲ Κῶκ δρ. 1.70 — Οἱ Τρεῖς Σωματοφύλακες, ὑπὸ Α. Δουμά δρ. 4.30 — Μετὰ ἔκδοσιν ἑξ (Συνέχεια Τριῶν Σωματοφύλακων) δρ. 5.30 — Τὰ Μυστήρια τοῦ Συζυγικοῦ Ἐρωτος (ἐκδόσις Β') δρ. 1.70 — Οἱ Νατσαῖοι, ὑπὸ Σατωβριάν, μετάφρασις Κ. Ι. Δραγούμη δρ. 3.70 — Χαρικλῆς εἰκόνες ἀρχαίων ἐλληνικῶν θῶν καὶ θῶν, ἐκ τοῦ γερμανικοῦ, μετάφρασις Α. Σταυρίδου δρ. 2.20 — Ἡ Ὑπόγειον, ἡ αἰ Δύο Ἀδελφὰ, ἡθικὸν διήγημα δρ. 1.30 — Ἡ Βασίλισσα τῆς Καλλονῆς καὶ ἡ Πριγκίπισσα Σοφία (τόμοι 2) δρ. 2.20 — Ὁ Λυκογίγνης (τόμοι 4) δρ. 5.30 — Ἡ Μαλβίνα δρ. 1.60 — Δὸν Κιχώτης, μετάφρασις Ι. Σαδ. Σκυλίσση, μετὰ 13 εἰκονογραφῶν δρ. 5.30 — Αἱ Τραγυδαὶ τῶν Παρισίων, ὑπὸ Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν (τόμοι 9) δρ. 11 — Ἡ Αὐτοῦ Ὑψηλότης ὁ Ἐρως, ὑπὸ Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν δρ. 6.50 — Ἀπομνημονεύματα ἑνὸς Δουτυποῦς, ἡτοι Βίος τῶν Νόθων Τέκνων, μυθιστορία ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου (τόμοι 4) δρ. 4.60 — Ὁ Ἰατρός τῶν Τρελλῶν (τόμοι 6) δρ. 9 — Ὁ Πίλεμος τῶν Γυναικῶν δρ. 2.20 — Νανά, ὑπὸ Αἰμυλίου Ζολᾶ δρ. 5.50 — Ὁ Ἀσκάσιος, ὑπὸ Α. Δουμά δρ. 7.30 — Διηγήματα, ὑπὸ Λάμπρου Ἐνυάλῃ (τόμοι 2) δρ. 6.40 — Αἱ Ρωσσοὶς Παρθέναι, ἡ ὁ Μηδενιστρὶς ἐν Ρωσσίᾳ (τόμοι 2) δρ. 3.30 — Ρέντζης, ὁ τελευταῖος τῶν Ρωμαίων δημάρχων, ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ, ὑπὸ Ν. Δραγούμη δρ. 3.30 — Ἡ Γυνὴ μετὰ τὸ Βελούδιον, Περιδέραιον, ὑπὸ Α. Δουμά δρ. 2.70 — Τὸ Φρούριον Σωμὼν δρ. 2.70 — Ἡ διδασκάλισσα μυθιστορία Εὐγενείας Σὺν δρ. 3.20 — Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια ἡτοι Ἀπομνημονεύματα Ἀλίκης δὲ - Μερβίλλ μυθιστορία Maximilien Perpin (ὁλόκληρον τὸ ἔργον) δρ. 3.70 — Τὸ Μυστήριον τοῦ Σκελετοῦ μυθιστορία Γεωργίου Πραδέλ δρ. 5.30 — Ὁ Ἀγνωστος τῆς Βελλεβίλλης, μυθιστορία Π. Ζακὼν δρ. 2.70 — Ὁ Ἰππότης Μάιος, μυθιστορία Ponsou de Terrail δρ. 2.70.